

אורית וינשטוק זוכת פרס המורה המצטיינת לשנת 2021 מטעם "החברה הישראלית לכימיה"

ריאיון שקיימה ד"ר דבורה קצביץ* עם אורית וינשטוק

נגמר. גם התוכנית של "מנה במבחנה" - אני עושה המון פעילויות ממנה. זה גם משהו שעושה הדים בבית ספר: הצ'יפס, השוקולד, המסטיק, המנגל, השייק פירות. בסוף כיתה י' יש לנו את הפעילות עם הקודונים - הם צריכים ללכת לחפש אותם ופותרים את התשבץ הזה. זה גם שיך לדברים שעושים וואו בבית ספר.

גם הצ'אנס שאני נותנת להם כל הזמן לפני הבגרות, אני נותנת להם המון המון מתכונות ובגרויות לפתור. וכל מתכונת ובגרות שהם פותרים, הם מגישים לי והם מקבלים עוד נקודה למתכונת. הם רואים שאני באה לקראתם, הם רואים שזה לא ציין יבש. תעבדו קשה, תצליחו... שוב, זה הכול חוזר לאותה הנקודה. זו המשפחה, הם לא יצליחו - אני לא אצליח. ההרגשה הזאת היא הדדית. אני גם מרגישה מחויבות שהתלמידים שלי יצליחו... עוד דבר ששכחתי להגיד, זה לגבי הסיוורים שאני עושה במגמה (פירוט לגבי הסיוורים מופיע בכתבה "סיוורים דו-יומיים בכימיה"). זה משהו שהתלמידים מאוד מאוד מחכים ומצפים לו, בערך מכיתה ט', שהם יודעים שהם באים למגמת כימיה, הם יודעים שהולך להיות סיוור שווה מאוד, והם ממש מחכים לו... גם זה שנכנסנו למיני מחקר*.

האם את יכולה לספר על מחקר מעניין שהיה לכם במסגרת המיני מחקר?

"בשנה הראשונה שהתחלתי, לא ידעתי איך להציע לתלמידים רעיונות. ובסוף כיתה י"א סיימנו את הבגרות ואמרתי להם: "אני שולחת אתכם לחופשה עם משימה - אתם מסתובבים בעולם, תסתכלו, תחשבו, תרחרוחו על נושא שהייתם רוצים לחקור בשנה הבאה. הגיעה אליי קבוצת תלמידים בתחילת השנה, לא ידעתי איך "לאכול" את זה. הם אמרו לי: "אנחנו רוצים לחקור למה זורקים מטבעות לתוך מזרקות בחו"ל? מהו המקור של המנהג הזה, מה זה נותן?" זה היה מדהים, באמת.... הם בדקו איך הסוג של המטבע משפיע על הריכוז של אחד היונים במים.... זו הייתה טיטרציה מסובכת, אבל הם מצאו קשר מובהק בין סוג המטבע ובין ריכוז היונים במים. מצאנו שמטבע עשירה בכסף יוצרת ריכוז גבוה של יוני כסף במים, ואלו משפיעים על התכונות האנטי-בקטריאליות של המים. זה היה מאוד מעניין."

מאז שאורית נחשפה לכימיה כתלמידה, היא הרגישה שהייעוד שלה הוא להיות מורה לכימיה:

וכך זה התגלגל: "... אני לא יודעת למה מאוד קסם לקבוצה של עשר בנות באולפנת בהר"ן בגדרה ללמוד כימיה. פנינו למורה גב' דבורה ברוט וארגנו לעצמנו מגמה, ... פשוט התאהבתי במקצוע. המורה הייתה סוג של מודל לחיקוי עבורי, ... וידעתי שאני אהיה מורה לכימיה."

אומנם בתחילת דרכה המקצועית, לאחר שסיימה תואר ראשון בכימיה באוניברסיטת בר אילן, לא פנתה אורית להוראה אלא לתעשייה ועבדה במעבדת תרופות "דקסון", בהר החוצבים בירושלים. אורית עבדה במעבדה שעוסקת בבקרת איכות, אבל כל הזמן היה לה בראש, שיגיע הרגע שבו היא תהיה מורה. אחרי 5 שנים, הבינה אורית שלא תוכל להתקדם בתעשייה עם תואר ראשון, אז החליטה להתקדם הלאה, עשתה תעודת הוראה, וסוף סוף הפכה להיות מורה.

אורית החלה את דרכה כמורה לכימיה בתיכון הר-טוב לפני כ-20 שנה. ומיד בתחילת דרכה חרטה על דגלה את המסר ש"כימיה זו משפחה".

"... המוטו שלי הוא שכימיה זו משפחה. אני כל הזמן מנסה להעביר לתלמידים, שהם לא באים רק ללמוד כימיה, ... זה בא לידי ביטוי בכך שהם נשארים בכיתה גם בהפסקות, והם באים לפני השיעור לכיתה, והם כל הזמן באים לבקר. מקצוע הכימיה זה לא רק הלימודים - זה המעבר, כאילו יצרנו מקום שהוא פינה חמה לכימיה. הם מרגישים שאני מאוד אוהבת אותם, ואני מרגישה שהם אוהבים אותי, וזה יוצר באמת תחושה של משפחה. כיתה כזאת שכולם מרגישים בנוח אחד עם השני, ומדברים כבר לא רק על כימיה, מדברים גם על הצבא והלימודים בעתיד..."

הגישו את אורית כמועמדת לפרס המורה המצטיין לא רק בזכות האווירה הטובה והמשפחתית שיש במגמת הכימיה; אז שאלתי אותה: "למה לדעתך בחרו בך כמורה מצטיינת?"

"קודם כל, כמו שאמרתי, לתת לתלמידים להרגיש שזה הבית שלהם, שכיתה כימיה זה הבית שלהם. לעשות פעילויות מעבר. אני לא מוותרת על חדרי בריחה שפותחו במכון ויצמן, ועל חדרי בריחה שהצעתם לנו דרך הקהילות, ואף לא על כאלו שיצרנו בעצמנו. אנחנו כל הזמן עושים דברים מיוחדים ומגוונים במגמה. זה לא דף ועט ובזה זה

* ד"ר דבורה קצביץ, העורכת הראשית של עיתון על-כימיה, היא חברת צוות בקבוצת הכימיה, המחלקה להוראת המדעים, מכון ויצמן למדע.

לבעלי תפקידים במרכז הארצי למורי הכימיה. ומשם מהר מאוד פנו אליי מהפיקוח על הכימיה להיות מדריכה בכימיה. מאז 2016 הייתי מדריכה מחוזית באזור הדרום, ולאחרונה אני מדריכה ארצית המנהלת את "מאגר המשאבים" שעומד לרשות המורים לכימיה. נוסף על כך הצטרפתי לקהילה במודיעין.

לסיכום, מה היית ממליצה למורי הכימיה כדי להרחיב את המגמה שלהם?

"ליצור לתלמידים הרגשת שייכות למגמת הכימיה, כפי שהתלמידים המציאו את סלוגן "כימיה זאת משפחה". זאת בעזרת כל הפעילויות שאני עושה, כפי שציינתי כבר. למרות שאני מורה מקצועית, אני מתנהגת כמורה מחנכת, משמשת כאוזן קשבת לתלמידים, מאמינה בהם, עוזרת להם להצליח, והם יודעים שאני שם בשבילם".

אני רוצה להודות לחגית וורד על שהגישו תיק כל כך מכובד לוועדת הפרס. הן פנו למנהלת לקבל המלצה, פנו להורים של תלמידים, לתלמידים, והם פנו למורים שהדרכתי במסגרת ליווי מורים חדשים. ואני קוראת את זה, ואני אומרת לעצמי, זאת אני? את כל הדברים האלה כתבו עליי?

אורית משקיעה בהוראת הכימיה וביצירת "משפחה". בנוסף הדריכה מורים חדשים, תורמת לקהילת מודיעין ומובילה את אירגון הכלים הדיגיטליים לטובת מורי הכימיה. יישר כוח!!!

אורית שיתפה אותנו בעושר הפעילויות ובקשר המיוחד עם תלמידיה. מעניין מאד לדעת מהן אבני הדרך בהתפתחותה המקצועית. לכן שאלתי אותה: "כשאת מנסה לחשוב על ההתפתחות המקצועית שלך, מה היו השלבים בהתפתחותך? התחלת להיות מורה, מה קרה הלאה?"

"אני חושבת שקפיצת הדרך הייתה בתואר שני בתוכנית רוטשילד-ויצמן. אני חושבת שהתוכנית הזאת באמת נותנת קרש קפיצה לעשות דברים אחרים חוץ מלהיות מורים. גם להכיר כל מיני אנשים במכון ויצמן, כולל קשר

ניסוי במטרה לענות על השאלה "למה זורקים מטבעות לתוך מזרקות בחו"ל?" מים שנלקחו משלולית וטופלו במטבעות העשויים מחומרים שונים, לאחר טיטרציה עם EDTA לבדיקת קשיות המים